

عنوان مقاله:

تعیین مقدار نیکل، سرب و کادمیوم در ماهی شیربت رودخانه دز

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 23، شماره 110 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

رضوان موسوی ندوشن - علوم پزشکی مازندران

لیدا سلیمی - علوم پزشکی مازندران

لادن ظاهری عبده وند - علوم پزشکی مازندران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: آلودگی اکوسیستم های آبی با فلزات سنگین، یک نگرانی عمده برای موجودات و سلامتی انسان است. آلاینده هایی مانند فلزات سنگین در طول زنجیره غذایی تجمع می یابند و در انتها به بدن انسان منتقل می شوند. در تحقیق حاضر غلظت ۳ عنصر سرب، کادمیوم و نیکل در آبشش و عضله ماهی شیربت رودخانه دز مورد بررسی قرار گرفت و در نهایت، با استاندارد های جهانی مقایسه شد. مواد و روش ها: ۳۰ نمونه ماهی شیربت از حوضه مرکزی رودخانه دز (شهرستان دزفول) توسط تور گوشگی صید گردید. سپس نمونه ها توسط اسید نیتریک غلیظ هضم گردیدند و سرب، کادمیوم و نیکل آن ها توسط دستگاه کوره گرافیتی مورد سنجش قرار گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد میزان سرب، کادمیوم و نیکل در آبشش به ترتیب 281 ± 13 ، 156 ± 9 و 315 ± 7 میلی گرم در کیلوگرم بود و میزان این فلزها در بافت آبشش بیشتر از عضله ماهی شیربت مشاهده شد. نتایج به دست آمده در آزمون t مقایسه شدند که اختلاف معنی داری بین میزان تجمع فلز سرب و کادمیوم در عضله و آبشش وجود داشت. همچنین در رابطه با فلز نیکل نیز نتایج نشان داد که تجمع این فلز در بافت های عضله و آبشش، ارتباط خطی و معنی داری وجود دارد ($P < 0.05$). استنتاج: خوشبختانه غلظت عناصر خطرناک مورد بررسی در ماهی شیربت رودخانه دز کمتر از میزان استاندارد سازمان بهداشت جهانی WHO (World Health Organization) بود.

کلمات کلیدی:

Concentration of heavy metals, Barbus grypus, Dez River, Iran
شیربت Barbus grypus, رودخانه دز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1789219>

